

Στη Βατοπαίδα Βασίλισσα των Πάντων

[/ Ορθόδοξη πίστη](#)

Τους όρους συ βασίλισσα και της αιτίας μάνα
κλίμακα που ένωσες τη γη, μαζί με τα επουράνια.
Στο θρόνο σου που κάθεσαι φτεροκοπούν αγγέλοι
και σ' έφεραν και θρόνιασες εδώ, στο Βατοπαίδι.

Του βασιλέα έσωσες το τέκνο μες το πλοίο
και μας εις το διηνεκές, μας έριξες σωσίβιο.
Από το χέρι πιάστηκαν μαζί και χόρευαν οι αγγέλοι
και όποιος παρθένα μου σε δει, να γονατίσει θέλει.

Του Άθω η χερσόνησος, το επίγειο διαμάντι,
σαν πάτησες το πόδι σου, χίλιες φορές πλέον λάμπει.
Στο όρος σου το Άγιο, το όρος το δικό σου,

κτίσανε με τις προσευχές, Κόρη το αρχοντικό σου.

Γουμένισσα έγινες Κυρά, γλυκιά μας Παναγία
και όποιος κοντά σου θα βρεθεί, βρίσκει παρηγορία.
Και την Αγία Ζώνη σου, όποιος την προσκυνήσει
ευθύς θα λαχταρίσει, στα ουράνια για να ζήσει.

Οι αιώνες σαν περνούσανε χάριζες ευλογία
ήρθαν κοντά σου βασιλείς και έγιναν παιδιά.
Η χάρις σου ταξίδευσε στην οικουμένη όλη
και αυτή τα επουράνια να προσκυνήσει, θέλει.

Έξι λάμπανε στο θρονί θαυματουργές εικόνες
μα έλειπε η μία, την έφερε από μακριά η νέα συνοδεία.
Τους χάρισες και τα κλειδιά, το λένε στα βιβλία,
στο γέροντα τον Ιωσήφ, έδωσες ευλογία.

Του όρους έφερες μαζί τις χάρες, νύμφη όλες
και λάμπρυνες τη μάνδρα σου, με τις επτά σου εικόνες
Τη Δέσποινα που βλήθηκε από κακούργου χέρι
και αυτήν που την τραυμάτισε, καλόγηρου μαχαίρι.

Παραμυθία πρόσφες στο άγιο περιβόλι

εσύ σαν Αντιφώνησες, εις την βασιλοκόρη.

Ἦρθε η Ελαιοβρύτισσα και πλήθυνε τα λάδια
μα και η Βηματάρισσα, στην Τράπεζα την Ἄγια.

Παντάνασσα με ἄγγελους και ἄρρητη ευωδία
στην ποίμνη τις ακτίνες σου, ἐρίξεις για ευλογία.
Εσκόρπισες γουμένισσα, ἀπ' τον ψηλό το θρόνο
τη λάμψη και το κάλλος σου, πέρα στον κόσμο ὅλο.

Εκ θεμελίων ἔστησες και εκ βάθρων το παλάτι
και γέμισες με προσευχές, κάθε μικρό δωμάτι.
Από τα πέρατα της γης ἦρθαν για να σε δούνε
και στη γλυκιά αγκάλη σου, παρηγοριά να βρούνε.

Ἦρθε ο νιος δίχως το γιο, ἄνδρας χωρίς την κόρη
και προσευχή σ' ἔστειλε ἄτεκνη ἀπελπισμένη.
Τους ἄκουσες Παντάνασσα, δώρισες ευτυχία
και η γειτονιά τους γέμισε, τόσα πολλά παιδιά.

Τα μάγια σαν διέλυσες του κύπριου νεανία
η χάρις σου ἔφτασε ευθύς, στη μακρινή Ρωσία.
Ἄφωνους ἄφησες γιατρούς, τους ἔσκισες πτυχία
και ἄλλα χιλιάδες θαύματα που γράφουν τα βιβλία.

Η εικόνα σου ταξίδευσε στην οικουμένη όλη
κι όπου και αν πέρασες σεπτή, στην ιστορία μένει.
Άμισθος συ παρηγοριά και πόνου καταφύγιο,
στο πέρασμά σου Άνασσα, θερίζεις τον καρκίνο.

Μνάσων ο αρχαίος μαθητής